

نامه استاد شیخ علی تهرانی از تبعیدگاه چاه بهار در ارتباط با دروغگوئیهای رژیم و معنای آزادی و حقوق بشر در ایران (۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

حضور محترم پس از تقدیم سلام و التماس دعا عرض میشود چند روزی است چاه بهارم خواستم با چند کلمه، هم اظهار تشکر کرده و هم ابراز درد دلی نموده باشم. فوت ناگهانی و مشکوک حضرت مستطاب آیت الله آقای سید مصطفی خمینی طاب ثراه چه خوب دروغگوئی های اینها را برملا کرد خلق جهان معنای آزادی و مفهوم حفظ حقوق بشر در ایران را فهمیدند و بر آن سخت خندیدند واقعاً وقاحت را به نهایت رسانیدند هرکس چند کلمه ای در فاتحه ایشان صحبت کرد گرفتند دو سه سال از وطن و جایگاهش به شهرهای دور تبعید کردند من را که فقط شب هفتم مغفوره فاحه مختصری در مشهد مقدس مسجد ملاهاشم گرفته و حتی قاری و بلندگوی هم درکار نبود، دیدید از مجد قبا با آن عنف و شدت و بی هیچ مهلتی گرفتند و به دورترین نقاط ایران که دارای بدترین شرایط زندگی است و بلکه جز برای بومی یقیناً قابل تحمل نیست آوردند تعجب در اینجاست که از هرکس پرسیدم چه مقامی من را تبعید کرده و چرا قرار اقامت اجباری به رویت من نرسیده، کسی جواب نگفت و حتی خودشان هم میدانستند و استناد به دستور سازمان امنیت مشهد میکردند جلب و زندانی نمودن بی صدور قرار بازداشت و بی محاکمه، کار معمولی سازمان امنیت ایران بوده و هست ولی تبعید سازمان امنیت بی انجام تشریفات قانونی برای جز بعضی از مراجع بزرگ، خیال میکنم بی سابقه باشد و لابد مولود حرم زاده آزادی های گوناگون فردی اخیر ایران است که توسط وسایل ارتباط جمعی پی هم ابلاغ میشود تا با تبلیغات بی محتوا، از این زندان عمومی که هیچ کس در آن به هیچ وجه مصونیتی ندارد، کشوری آزاد بسازند مرا در اینجا به سازمان امنیت تحویل دادند. کسی که اسم مرا پرسید گفت نامه ای به سازمان امنیت مشهد بنویس و از علت تبعیدت پرسش کن و نامه را بما بده برایت بفرسیم گفتیم تا حال رسم بوده که کمیسیون حفظ امنیت عمومی، قرار تبعید را صادر میکرده و سپس به رویت متهم میرسانده و امضاء میگرفته و در آن صورت اگر متهم اعتراض داشت به دادگستری محل ابلاغ مینمود هنوز که از هیچ مقامی، قراری به رویت من نرسیده تا بر آن به سازمان امنیت یا غیر آن اعتراض کنم.

علی تهرانی

۱۸ محرم الحرام ۱۳۹۷